

slaget at paalægge nogen ny Afgift, men kun foretage en Omlægning.

Det, der var Vanskeligheden ved straks atgaa til en Produktbeskatning, var Hensynet til Kontrollen. Den bestaaende Lov af 13. Maj 1911 maa betragtes som en ganske foreløbig Lov, der kun har haft til Opgave at opretholde Beskatningen, indtil man kunde faa nogen Erfaring, som kunde sætte Ministeriet i Stand til at foreslaa passende Kontrolbestemmelser. Dette sker nu ved, at der foretages — i det væsentlige ved de samme Organer og paa samme Maade som hidtil — en Opmaaling af de Arealer, paa hvilke der agtes dyrket Tobak. Dernæst foretager man paa et Tidspunkt, hvor Væksterne er saa højt oppe, at man kan bedømme, hvor meget de vil give, en foreløbig Vurdering af, hvor meget Udbytte der vil kunne ventes paa det paagældende Areal. Dette bliver meldt til Toldvæsenet, og man gaar ud derfra, naar man kommer til den endelige Opvejning af det avlede Produkt. Ved denne Opvejning tyer man saa til en Erklæring paa Tro og Love fra den paagældende om, at det, han lader opveje, er det, han i det hele har dyrket, og at han altsaa ikke har ført noget bort. Det er saaledes i det hele taget et meget lempeligt og lidet kostbart System, der indføres, og det vil vel i det hele taget ikke volde væsentlig andre Udgifter end det System, man nu har haft i det Par Aar, i hvilke den bestaaende Lov har virket.

Med Hensyn til Afgiftens Omfang foreligger der nu nogle Oplysninger. Det viser sig, at hele det Areal, der her i Landet er bevokset med Tobak, er ca. 130 ha eller 260 Tdr. Land. Det hele spiller altsaa ikke nogen overmaade stor Rolle. Det viser sig ligeledes, at Loven fra Administrationens Side er blevet gennemført med megen Imødekommen overfor de paagældende. Der var nogen Betænkelse i sin Tid ved at gaa ind paa Arealbeskatningen, fordi den saa let kunde medføre, at man, naar der ikke blev det forventede Udbytte af det paa Arealet dyrkede, dog skulde betale Skatten. Derfor blev der optaget visse Eftergivelsesbestemmelser i Loven, og det viser sig, at disse har haft en meget betydelig Virkning. Nogle Tal, som den højtaerede Finansminister har stillet til Raadighed, udviser, at i det eneste Tidsrum, hvorfra der foreligger Oplysninger om Afgiftserlæggelse, nemlig Halvaaret fra 1. April 1912 til 30. September 1912, i hvilket Skatten for første Gang er erlagt, er der i alt indkom-

met 21,678 Kr., og Eftergivelsen andrager i den Tid 11,096 Kr. Altsaa, af hele det Beløb, der skulde have været erlagt, er lidt over en Trediedel blevet eftergivet paa Grund af fejlslagne Forventninger med Hensyn til Udbyttet. Det har ogsaa vist sig, at meget forskellige Omstændigheder har influeret paa Udbyttets Størrelse. Det ene Aar var det den store Tørke, der formindskede Udbyttet i Forhold til Arealet. Det andet Aar var det den megen Væde, altsaa den modsatte Grund.

I Finanslovsforslaget for 1913—14 er under § 5, IV. H. Indtægten af Tobaksskatten anslaaet til 30,000 Kr., altsaa omtrent til det, som hidtil er kommet ind. Det samme vil omtrent komme ind gennem de 14 Øre pr. kg i Forhold til den Høst eller Produktion, man kan vente paa de 130 ha, idet det forventede Udbytte er anslaaet til ca. 33,000 Kr.

Der er vel i det hele taget ikke megen Grund til ikke at give dette Lovforslag en hurtig Behandling i Rigsdagen eller til at vente, at det ikke skulde finde Tilslutning her, da det, som det fremgaar af mine Bemærkninger, udelukkende gaar ud paa at imødekomme de kritiske Bemærkninger, som fremsattes, da Forslaget første Gang forelagdes. Jeg skal hermed anbefale det til velvillig Behandling i dette Ting.

Hyller: Af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører (Jerichow) fremkom med om Lovforslaget og om, hvorledes det var gaaet med Tobaksavlens herhjemme, fremgaar det, at det Lovforslag, der i sin Tid blev forelagt og ophøjet til Lov, ikke var godt gennemtænkt, naar man beregnede Skatten efter det med Tobak dyrkede Areal i Stedet for efter Vægt. Det har ogsaa vist sig, at det er ganske anderledes, end man den Gang havde tænkt sig. Vejrforholdene har jo stor Indflydelse paa Tobaksdyrkingen som paa enhver anden Planteavl.

Naar den ærede Ordfører siger, at dette Lovforslag ikke har væsentlig Betydning, idet det kun drejer sig om 260 Tdr. Land, og naar man ser hen til den ringe Indtægt, Statskassen har deraf, nemlig ca. 30,000 Kr., forekommer det mig, at man hellere burde gaa bort fra denne Afgift. Da Forslaget i 1910—11 forelagdes, anbefalede vi, at man ikke skulde tage Afgift af Dyrkingen af Tobak, da den indenlandske Tobak ikke paa nogen Maade kunde konkurrere med de importerede, oversøiske Tobakker. Den inden-